

NABAWIĆ (49) *vb pf*

Oba a jasne.

inf nabawić (4). \diamond *fut 1 sg* nabawię (2). \diamond *2 sg* nabawisz (1). \diamond *3 sg* nabawi (12). \diamond *3 pl* nabawią (2).
 \diamond *praet 2 sg m* nabawiłeś, -ś nabawił (3). \diamond *3 sg m* nabawił (13). *f* nabawiła (8). *n* nabawiło (1). \diamond *con 1 sg m* bych nabawił (1). \diamond *3 sg f* by nabawiła (1). \diamond *imp 2 sg* nabaw (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nabawiam, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Sprawić, że ktoś ma co lub jest jaki; adducere, afficere, apportare, conciere, conciscere, conflare, facere, impingere, importare, inicere, struere Cn (49) :

nabawić czego (41): ArtKanc Q6; strzegąc się tego aby ta sprawa inuidyei y suspitiei iakiey nienabawiła. ActReg 107; Odpądz od nas złośliwego/ Nábaw pokoju twoiego LatHar 37; KlonFlis H, H2; Baczę dobrze przyczynę/ kto to wżytko íprawił/ Sam čás przyśły welela tákiego nábawił. SapEpit A4. Cf nabawić kogo czego.

nabawić kogo (G) czego (1): kiedy chciał dośtác Klimek paská Grécie Ná borg; nie mógl k niemu przyść/ áz wyiá z káléty Gotowiznę: nábawił zaráz paská Gréty. *PudlFr 48.*

nabawić kogo (A) czego (33), kogo (G) (1): KromRozm II c3; LubPs F3; Tyś mnie nic nie jest winna, bog to wszytko sprawił, ktory mię nieprzyjacioł tak ciężkich nabawił. KochMon 25; ábyś [...] Bogu lámemu całą chwałę oddawał: iáko temu/ ktory cię nábawił wżyftkiego dobrego/ y wżyftkoć dárował CzechRozm 223v, 179; Co miał fzczeńcia od Bogá wżytko mu zoftáwił/ A Inadz więtfzego męftwá iefzcze go nábawił PaprPan G2v, C4, G3v; IAkokolwiek fzczeńście ku mnie fye poftáwi/ Bádz rádości/ bądź mię fráfunku nábawi: Pánu iá dziękowác będę KochPs 46, 60, 73, 134; SkarŻyw 2; KochTr 16; KochJez B2; KochFr 38; ZYwot mię był vmorzył/ śmierć mię ożywił/ Y wiecznych mię rofkofzy niechcąc nábawiłá. KochMRot B4; KochPam 80; Która z białych głów ták oślobna byłá/ Co cię téy kukle w boku nábawiłá. PudlFr 5; ZawJest 26, 41; GrochKal 21; RybGęśli D; Páni niesławy wieczney nábawiłá Głupiego Krolá [o Mięczysławie II], y w plotki wpráwiłá. KlonKr C2; CzahTr F3, H3v, I; PaxLiz B3 [2 r.], C3, Ev; Gdyż nas tá chćiwość w tę pracą wpráwiłá/ Szkod nábawiłá. KlonFlis D4; Tyś grał ná fwoiey fletni/ kiedys głębokiego Snu nábawił Arguńá ftożá ftookiego. KlonWor 1, 57.

nabawić kogo czym (6): Miłofnik złoty/ wály ogárnion morfkiemi/ Vtónął/ y nábawił iá łzami wiecznémi. *PudlFr 58; GosłCast 7; co zá ośobá/ rychłoli fie ziawi/ Pánnę trofkliwá/ bárzo wefelem nábawi. PaxLiz Cv, C, E2v; Czárownicá to Medeá ípráwiłá/ Ze go tá złotą wełną nábawiłá. KlonFlis C4v.*

W charakterystycznych połączeniach: nabawić błogosławieństwa, chleba (2), czci (ludzkiej) (2), darow, dowcipow, frasunku (3), kłopotu, krolestwa niebieskiego, łupu, męstwa, nieprzyjacioł, niesławy, ochłody, ozdoby, pociechy, pokoju, radości (4), rozkoszy (rozkoszek) (2), snu, srebra, szkod, śmiechu, troski, uciech, wesela, wsz(ytki)ego (dobrego) (5), zdrowia, złota; nabawić darami, łzami, radością, weselem (2), złotą wełną; nabawić obficie.

a. *O małżonkach [kogo (A) kogo (G)] (2) :* Rozmnożył go y wlláwie/ ná wffelikie ftrony Nábawił go zláłki fwey/ bárzo mądrey żony KlerWes Av; W fían inśzy/ niż pánieńki/ chce cié Pan Bóg wpráwić/ Wielce záwołánego małżonká nábawić GórnTroas 58.

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ.

Cf NABAWIENIE, **NABAWION**

LW